

عنوان مقاله:

بررسی ناهمواری سطح راه با توجه به نواحی آب و هوایی، میزان حجم ترافیک، وضعیت خاک بستر و ضخامت لایه بتن آسفالتی

محل انتشار:

دومین همایش فیر و آسفالت ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پیام بخشی - کارشناسی ارشد، آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وزارت راه و ترابری

محمد پوررضا - کارشناسی ارشد مترا

خلاصه مقاله:

ناهمواری سطح راه یکی از مهمترین اجزای سیستم مدیریت روسازی است. اضمحلال روسازی های بتن آسفالتی تدریجی بوده و با زمان شتاب پیدا می کند. اما مهم تر از همه، درک و شناسایی نیاز به نگهداری پیشگیرانه قبل از آشکار شدن اضمحلال است که از ضرورت اجرای عملیات پر هزینه احیای روسازی جلوگیری می کند. در این مطالعه با استفاده از داده های پروژه عملکرد دراز مدت روسازی ها (که توسط FHWA صورت گرفته و در لوح فشرده Data pave موجود است)، بطور جداگانه و ترکیبی به بررسی اثرات نوع ناحیه آب و هوایی، نوع خاک بستر، حجم ترافیک و ضخامت لایه بتن آسفالتی ناهمواری در روسازی نازک (ضخامت کمتر از 3 اینچ) بیشتر است، و ناحیه مرطوب بدون یخبندان درمقایسه با سایر نواحی بیشتر موجب اضمحلال روسازی می شود. خاک بستر ریزدانه نیز نسبت به درشت دانه، بر روند پیشرفت ناهمواری می افزاید. همچنین افزایش حجم ترافیک موجب افزایش روند پیشرفت ناهمواری می شود.

کلمات کلیدی:

عملکرد دراز مدت روسازی، ناهمواری سطح راه، نواحی آب و هوایی، حجم ترافیک خاک بستر، ضخامت لایه بتن آسفالتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7917>

